

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOIST UIMEN TUOMIO (neljäs jaosto)

3 päivänä huhtikuuta 2014*

Direktiivi 2003/96/EY — Energiatuotteiden verotus — Tuotteet, joita ei mainita direktiivissä 2003/96/EY — Käsite ”vastaava lämmityspolttoaine tai moottoripolttoaine”

Yhdistetyissä asioissa C-43/13 ja C-44/13,

joissa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta kahdesta ennakkoratkaisupyynnöstä, jotka Bundesfinanzhof (Saksa) on esittänyt 14.11.2012 tekemillään päätöksillä, jotka ovat saapuneet unionin tuomioistuimeen 28.1.2013, saadakseen ennakkoratkaisun asioissa

Hauptzollamt Köln

vastaan

Kronos Titan GmbH (C-43/13)

ja

Hauptzollamt Krefeld

vastaan

Rhein-Ruhr Beschichtungs-Service GmbH (C-44/13),

UNIONIN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja L. Bay Larsen sekä tuomarit M. Safjan (esittelevä tuomari), J. Malenovský, A. Prechal ja K. Jürimäe,

julkisasiamies: Niilo Jääskinen,

kirjaaja: A. Calot Escobar,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

— Hauptzollamt Köln, asiamiehenään J. Krebs,

— Kronos Titan GmbH, edustajinaan Rechtsanwalt W. Meilicke ja Rechtsanwalt D. E. Rabback,

— Hauptzollamt Krefeld, asiamiehenään X. Konoplev,

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

- Rhein-Ruhr Beschichtungs-Service GmbH, edustajinaan Rechtsanwalt D. Schiebold ja Rechtsanwalt N. Liebheit,
 - Portugalin hallitus, asiamiehinään L. Inez Fernandes, A. Cunha ja R. Collaço,
 - Euroopan komissio, asiamiehinään C. Barslev ja W. Mölls,
- kuultuaan julkisasiamiehen 12.12.2013 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,
on antanut seuraavan

tuomion

- 1 Ennakkoratkaisupyynnöt koskevat energiatuotteiden ja sähkön verotusta koskevan yhteisön kehyksen uudistamisesta 27.10.2003 annetun neuvoston direktiivin 2003/96/EY (EUVL L 283, s. 51) 2 artiklan 3 kohdan tulkintaa.
- 2 Nämä pyynnöt on esitetty kahdessa asiassa, joista ensimmäisessä vastakkain ovat Hauptzollamt Köln (Kölnin päätullitoimisto) ja Kronos Titan GmbH (jäljempänä Kronos) ja toisessa Hauptzollamt Krefeld (Krefeldin päätullitoimisto) ja Rhein-Ruhr Beschichtungs-Service GmbH (jäljempänä RRBS) ja joissa on kyseessä yhtäältä tolueeniin ja toisaalta lakkabensiiniin (raskasbensiini) ja kevytöljyyn Exxsol D60 sovellettava verotaso; Kronos ja RRBS käyttävät näitä tuotteita lämmityspolttoaineina.

Asioita koskevat oikeussäännöt

Direktiivi 2003/96

- 3 Direktiivin 2003/96 johdanto-osan 2–6, 9, 17 ja 18 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:
 - ”(2) Sellaisten yhteisön säännösten puuttuminen, joiden mukaisesti sähköön ja muihin energiatuotteisiin kuin kivennäisöljyihin sovelletaan vähimmäisverokantaa, voi haitata sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa.
 - (3) Sisämarkkinoiden moitteeton toiminta ja yhteisön muiden politiikkojen tavoitteiden toteutuminen edellyttävät, että useimpien energiatuotteiden osalta, sähkö, maakaasu ja hiili mukaan luettuina, vahvistetaan verotuksen vähimmäistasot yhteisön tasolla.
 - (4) Merkittävät erot jäsenvaltioiden energiaverotuksen osalta soveltamien kansallisten verotasojen välillä voivat osoittautua haitallisiksi sisämarkkinoiden moitteettomalle toiminnalle.
 - (5) Kansallisissa verotasoissa nykyisin esiintyviä eroja voidaan tasoittaa vahvistamalla asianmukaiset yhteisön vähimmäisverotasot.
 - (6) [EY:n] perustamissopimuksen 6 artiklan mukaan ympäristönsuojelua koskevat vaatimukset on sisällytettävä yhteisön muiden politiikkojen määrittelyyn ja toteuttamiseen.
- —
- (9) Jäsenvaltioille on jätettävä tarvittava joustovara niiden kansallisiin olosuhteisiin mukautetun politiikan määrittelemistä ja täytäntöönpanoa varten.
- —

(17) Energiatuotteiden ja sähkön käytön mukaisesti eriytetyt yhteisön vähimmäisverotasot on vahvistettava.

(18) Tiettyihin teollisuus- ja ammattitarkoituksiin moottoripolttoaineina käytettäviä energiatuotteita ja lämmityspolttoaineina käytettäviä energiatuotteita verotetaan tavallisesti vähemmän kuin liikennepolttoaineina käytettäviä energiatuotteita.”

4 Direktiivin 2003/96 1 artiklassa säädetään, että jäsenvaltioiden on kannettava energiatuotteista ja sähköstä veroa tämän direktiivin mukaisesti.

5 Mainitun direktiivin 2 artiklan 1, 3 ja 5 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Tässä direktiivissä ilmaisulla ’energiatuotteet’ tarkoitetaan seuraavia tuotteita:

a) – –

b) CN-koodeihin – – 2704–2715 kuuluvat tuotteet,

c) CN-koodeihin 2901 ja 2902 kuuluvat tuotteet,

– –

3. Käytettäväksi tarkoitettuja tai myytäviä taikka moottoripolttoaineina tai lämmityspolttoaineina käytettäviä muita energiatuotteita kuin niitä, joiden osalta verotaso määritellään tässä direktiivissä, on verotettava käyttötarkoituksen mukaan vastaavan lämmityspolttoaineen tai moottoripolttoaineen verokannan mukaisesti.

Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen veronalaisten tuotteiden lisäksi kaikkia tuotteita, jotka on tarkoitettu käytettäväksi tai joita myydään taikka käytetään moottoripolttoaineina tai moottoripolttoaineiden lisäaineina tai moottoripolttoaineiden tilavuutta lisäävinä aineina, on verotettava vastaavien moottoripolttoaineiden verokannan mukaisesti.

Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen veronalaisten tuotteiden lisäksi turvetta lukuun ottamatta kaikkia muita hiilivetyjä, jotka on tarkoitettu käytettäväksi tai joita myydään taikka käytetään lämmittämiseen, on verotettava vastaavan energiatuotteen verokannan mukaisesti.

– –

5. Tässä direktiivissä olevia viittauksia yhdistetyn nimikkeistön koodeihin pidetään viittauksina koodeihin, jotka ovat tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 liitteen I muuttamisesta 6 päivänä elokuuta 2001 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 2031/2001 (EYVL L 279, s. 1).

– –”

6 Direktiivin 4 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Verotasot, joita jäsenvaltioiden on sovellettava 2 artiklassa tarkoitettuihin energiatuotteisiin ja sähkөөn, eivät saa olla tässä direktiivissä säädettyjä vähimmäisverotasoja alempia.

2. Tässä direktiivissä ’verotasolla’ tarkoitetaan kaikkia kannettuja välillisiä veroja (arvonlisäveroa lukuun ottamatta), jotka lasketaan suoraan tai välillisesti energiatuotteiden tai sähkön määrästä kulutukseen luovutuksen ajankohtana.”

- 7 Mainitun direktiivin 7 artiklassa säädetään, että moottoripolttoaineisiin sovellettavat vähimmäisverotaset vahvistetaan liitteessä I olevan taulukon A mukaisesti, ja 8 artiklassa säädetään, että moottoripolttoaineena käytettäviin tuotteisiin sovellettavan verotuksen vähimmäistasot vahvistetaan liitteessä I olevan taulukon B mukaisesti. Direktiivin 9 artiklan mukaan lämmityspolttoaineisiin sovellettavan verotuksen vähimmäistasot vahvistetaan liitteessä I olevan taulukon C mukaisiksi.
- 8 Missään näistä taulukoista ei mainita tolueenia (CN-koodi 2902 30 00), lakkabensiiniä tai kevytöljyä (viimeksi mainitut kuuluvat CN-koodiin 2710 11 21) koskevia tasoja.
- 9 Direktiivin 2003/96 liitteessä I olevassa taulukossa C todetaan seuraavaa:

Taulukko C – Lämmityspolttoaineisiin ja sähkön sovellettavat verotuksen vähimmäistasot

	Yrityskäyttö	Muu kuin yrityskäyttö
Kaasuöljy (euroa 1 000 litralta) CN-koodit 2710 19 41–2710 19 49	21	21
Raskas polttoöljy (euroa 1 000 litralta) CN-koodit 2710 19 61–2710 19 69	15	15
Lentopetroli (euroa 1 000 litralta) CN-koodit 2710 19 21–2710 19 25	0	0
Nestekaasu (euroa 1 000 litralta) CN-koodit 2711 12 11–2711 19 00	0	0
Maakaasu (euroa gigajoulelta, bruttolämpöarvo) CN-koodit 2711 11 00 ja 2711 21 00	0,15	0,3
Hiili ja koksi (euroa gigajoulelta) CN-koodit 2701, 2702 ja 2704	0,15	0,3
Sähkö (euroa megawatti-tunnilta) CN-koodi 2716	0,5	1,0

Saksan oikeus

- 10 Saksan 15.7.2006 annetun energiaverolain (Energiesteuergesetz, jäljempänä EnergieStG), sellaisena kuin se oli voimassa pääasioiden tosiseikkojen tapahtuma-aikaan vuosina 2007 ja 2008, 2 §:ssä säädetään seuraavaa:

”(1) Veron määrä on

1. 1 000 litralle yhdistetyn nimikkeistön alanimikkeisiin 2710 11 41–2710 11 49 kuuluvaa bensiiniä,

--

b) jonka rikkipitoisuus on korkeintaan 10 mg/kg, 654,50 [euroa]

--

(3) Edellä 1 ja 2 momentista poiketen veron määrä on -- [tässä on luettelo, joka sisältää viisi nimikettä, joissa on osittain alanimikkeitä, ja niitä koskevat olennaisesti alemmat verokannat mm. yhdistetyn nimikkeistön alanimikkeisiin 2710 19 41–2710 19 49 kuuluville kaasuöljyille ja sen alanimikkeisiin 2710 19 61–2710 19 69 kuuluville polttoöljyille],

kun niitä käytetään lämmityspolttoaineina -- tai kun niitä toimitetaan tällaiseen käyttöön. --

(4) Muita kuin 1–3 momentissa mainittuja energiatuotteita verotetaan samalla tavalla kuin energiatuotteita, jotka ovat ominaisuuksiltaan ja käyttötarkoitukseltaan eniten niiden kaltaisia. --”

Pääasiat ja ennakkoratkaisukysymykset

Asian C-43/13 tosiseikat

- 11 Kronos valmistaa titaanidioksidipulveria (nk. valkoinen pigmentti). Valmistuksessa tarvittavan kemiallisen reaktion aikaansaaminen edellyttää 1 650 celsiusasteen lämpötilaa. Kronos saavuttaa tämän lämpötilan suihkuttamalla happivirtaan tolueenia, joka palaa.
- 12 Kronos toimitti vuonna 2007 Hauptzollamt Kölnille ilmoituksen tolueenin käyttöä koskevasta noin 1,1 miljoonan euron energiaverosta. Se sovelsi tarkasti Hauptzollamt Kölnin oikeudellisen kannan mukaisesti verokantaa 654,50 euroa/1 000 kg. Tämä kanta vahvistetaan EnergieStG:n 2 §:n 1 momentin 1 kohdan b alakohdassa yhdistetyn nimikkeistön alanimikkeisiin 2710 11 41–2710 11 49 kuuluvalla bensiinillä, jonka rikkipitoisuus on korkeintaan 10 mg/kg. Kronos teki ilmoituksestaan samalla oikaisuvaatimuksen, jolla se vaati jonkin EnergieStG:n 2 §:n 3 momentissa useille muille energiatuotteille, kun niitä käytetään lämmityspolttoaineena, säädetyn huomattavasti alemman verokannan soveltamista.
- 13 Koska EnergieStG:n 2 §:ssä ei mainita tolueenia, olisi näin ollen saman pykälän 4 momentin nojalla sovellettava ominaisuuksiltaan ja käyttötarkoitukseltaan eniten sen kaltaisen energiatuotteen verokantaa.
- 14 Finanzgericht hyväksyi oikaisuvaatimuksen hylkäämisen jälkeen nostetun kanteen ja katsoi, että huomioon oli otettava direktiivin 2003/96 2 artiklan 3 kohdan ensimmäinen ja kolmas alakohta. Kyseinen tuomioistuin katsoi, että koska tolueenia käytettiin lämmityspolttoaineena, EnergieStG:n 2 §:n sellaisen tulkinnan perusteella, joka on direktiivin 2003/96 mainitun säännöksen mukainen, verokanta ei voinut olla EnergieStG:n 2 §:n 1 momentin vaan mainitun lain 2 §:n 3 momentin mukainen verokanta, koska lämmityspolttoaineiden verokannat vahvistetaan vain tässä säännöksessä.
- 15 Hauptzollamt Köln teki Finanzgerichtin ratkaisusta Revision-valituksen Bundesfinanzhofiin.

Asian C-44/13 tosiseikat

- 16 RRBS valmistaa pinnoitteita termisen prosessin avulla. Se käyttää tätä tarkoitusta varten tynnyreissä ostettua verottamatonta lakkabensiiniä (yhdistetyn nimikkeistön alanimike 2710 11 21) ja samaan nimikkeeseen kuuluvaa Exxsol D60 -kevytöljyä, jotka poltetaan.
- 17 Hauptzollamt Krefeld vahvisti 1.12.2008 ja 7.12.2009 päivätyillä, vuosia 2007 ja 2008 koskevilla verotuspäätöksillä lakkabensiinille ja Exxsol D60 -kevytöljylle 134 747,70 euron suuruisen energiaveron, jonka verokanta oli 654,50 euroa/1 000 kg. Tämä kanta vahvistetaan EnergieStG:n 2 §:n 1 momentin 1 kohdan b alakohdassa yhdistetyn nimikkeistön alanimikkeisiin 2710 11 41–2710 11 49 kuuluvalla bensiinille, jonka rikkipitoisuus on korkeintaan 10 mg/kg. RRBS:n oikaisuvaatimuksen tultua hylätyksi se nosti kanteen, jossa se vaati EnergieStG:n 2 §:n 3 momentissa useille muille energiatuotteille, kun niitä käytetään lämmityspolttoaineena, säädetyn huomattavasti alemman verokannan soveltamista.
- 18 Koska EnergieStG:n 2 §:ssä ei mainita lakkabensiiniä eikä Exxsol D60 -kevytöljyä, olisi näin ollen saman pykälän 4 momentin nojalla sovellettava ominaisuuksiltaan ja käyttötarkoitukseltaan eniten näiden tuotteiden kaltaisen energiatuotteen verokantaa.
- 19 Finanzgericht hyväksyi kanteen ja katsoi, että huomioon oli otettava direktiivin 2003/96 2 artiklan 3 kohdan ensimmäinen ja kolmas alakohta. Kyseinen tuomioistuin katsoi, että koska lakkabensiiniä ja Exxsol D60 -kevytöljyä käytettiin lämmityspolttoaineena, EnergieStG:n 2 §:n sellaisen tulkinnan perusteella, joka on direktiivin 2003/96 mainitun säännöksen mukainen, verokanta ei voinut olla EnergieStG:n 2 §:n 1 momentin vaan mainitun lain 2 §:n 3 momentin mukainen verokanta, koska lämmityspolttoaineiden verokannat vahvistetaan vain tässä säännöksessä.
- 20 Hauptzollamt Krefeld teki Finanzgerichtin tuomiosta Revision-valituksen ennakkoratkaisua pyytäneeseen kansalliseen tuomioistuimeen.

Ennakkoratkaisukysymys

- 21 Vaikka kansallinen tuomioistuin onkin taipuvainen katsomaan, että kyseisten tuotteiden korkeampi verotus on direktiivin 2003/96 vaatimusten mukaista siitä huolimatta, että niitä käytetään lämmityspolttoaineena, se toteaa kuitenkin, ettei tämä vaatimustenmukaisuus ole varmaa.
- 22 Näissä olosuhteissa Bundesfinanzhof on päättänyt lykätä asioiden käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavan, sanamuodoltaan kummassakin asiassa täysin saman ennakkoratkaisukysymyksen:

”Edellytetäänkö [direktiivin 2003/96] 2 artiklan 3 kohdassa, että muihin energiatuotteisiin kuin niihin, joiden osalta verotaso määritetään [mainitussa] direktiivissä, sovelletaan kansallisessa lainsäädännössä energiatuotteelle, kun sitä käytetään lämmityspolttoaineena, määritettyä verokantaa, jos kyseistä muuta energiatuotetta käytetään myös lämmityspolttoaineena? Vai voidaanko – kun kyseinen muu energiatuote vastaa lämmityspolttoaineena käytettäessä tiettyä energiatuotetta – soveltaa kansallisessa lainsäädännössä tälle energiatuotteelle määritettyä verokantaa myös silloin, kun on kyse yhtenäisestä verokannasta, jonka soveltamisessa ei oteta huomioon sitä, käytetäänkö energiatuotetta moottoripolttoaineena vai lämmityspolttoaineena?”

Asioiden käsittelyn vaiheet unionin tuomioistuimessa

- 23 Unionin tuomioistuimen presidentin 7.2.2013 antamalla määräyksellä asiat C-43/13 ja C-44/13 yhdistettiin kirjallista ja suullista käsittelyä sekä tuomion antamista varten.

Ennakkoratkaisukysymyksen tarkastelu

- 24 Kansallinen tuomioistuin pyrkii kysymyksellään pääasiallisesti selvittämään, miten on tulkittava direktiivin 2003/96 2 artiklan 3 kohtaan sisältyvää edellytystä, jonka mukaan muita energiatuotteita kuin niitä, joiden osalta verotaso määritellään tässä direktiivissä, on verotettava käyttötarkoituksen mukaan vastaavan lämmityspolttoaineen tai moottoripolttoaineen verokannan mukaisesti.
- 25 Todettakoon heti aluksi, että unionin oikeussäännön ulottuvuuden määrittämiseksi on otettava huomioon samanaikaisesti sen sanamuoto, asiayhteys ja tavoitteet (asia C-306/12, Spedition Welter, EU:C:2013:650, 17 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 26 Direktiivin 2003/96 2 artiklan 3 kohdan sanamuodon osalta on totta, että useissa kieliversioissa eli erityisesti espanjan-, saksan-, englannin-, ranskan- ja italiankielisessä versiossa viitataan sovellettavan verotason määrittämistä varten ”käyttötarkoitukseen” ensisijaisena perusteena, kun taas ”vastaavan” tuotteen peruste mainitaan vasta sen jälkeen. Tällainen järjestys saattaa viitata siihen, että ensin on tutkittava, mikä konkreettinen käyttötarkoitus kyseisellä tuotteella on, ja että vasta toiseksi on määriteltävä, mikä viitetuote on ”vastaava”.
- 27 Koska kyseisiä perusteita ei kuitenkaan ole mainittu samassa järjestyksessä kaikissa direktiivin 2003/96 kieliversioissa, on selvitettävä, vahvistavatko pääasiassa kyseessä olevan säännöksen asiayhteys ja tavoitteet sen, että tuotteen konkreettinen käyttötarkoitus on määräävämpi kuin vastaavuutta koskeva peruste.
- 28 Pääasioissa kyseessä olevan säännöksen asiayhteydestä on todettava, että direktiivin 2003/96 systematiikka perustuu selvään erotteluun moottoripolttoaineiden ja lämmityspolttoaineiden välillä. Mainittua, kyseisen direktiivin johdanto-osan 17 ja 18 perustelukappaleessa tehtyä erottelua sovelletaan erityisesti direktiivin 7–9 artiklassa, jotka koskevat lämmityspolttoaineisiin, moottoripolttoaineisiin sekä erityisiin teollisuus- ja ammattitarkoituksiin moottoripolttoaineina käytettäviin tuotteisiin sovellettavien yhteisön vähimmäisverotusajien vahvistamista koskevia menettelyjä.
- 29 Direktiivin 2003/96 8 artikla, jossa viitataan moottoripolttoaineena käytettäviin tuotteisiin, auttaa selventämään tämän direktiivin asiayhteydessä käyttötarkoitusta koskevalla perusteella taattua tehtävää eli sitä, että tiettyä tuotetta voidaan verottaa sen mukaan, käytetäänkö sitä moottoripolttoaineena vai lämmityspolttoaineena.
- 30 Näin ollen on katsottava, että direktiivin 2003/96 systematiikka perustuu selvään erotteluun moottoripolttoaineiden ja lämmityspolttoaineiden välillä erityisesti käyttötarkoitusta koskevan perusteen mukaan.
- 31 Järjestelmän, johon pääasioissa kyseessä oleva säännös kuuluu, tavoitteista on todettava, että direktiivin 2003/96 johdanto-osan kolmannelta, neljänneltä ja viidenneltä perustelukappaleesta käy ilmi, että unionin lainsäätäjällä on pyrkinyt moottoripolttoaineiden ja lämmityspolttoaineiden välisen erottelun avulla ja säätämällä tietystä määrästä vähimmäisverotusajia varmistamaan sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan.
- 32 Mainitun direktiivin 2 artiklan 3 kohdan tulkitseminen siten, että jäsenvaltioiden on sovellettava kaikkiin moottoripolttoaineena käytettäviin tuotteisiin muulle moottoripolttoaineelle säädettyä verokantaa ja kaikkiin lämmityspolttoaineena käytettäviin tuotteisiin muulle lämmityspolttoaineelle säädettyä verokantaa, mahdollistaa kansallisten verojärjestelmien lähentämisen, koska tällöin vältetään siltä, että samaa tuotetta verotetaan tietyissä jäsenvaltioissa moottoripolttoaineena, vaikka siitä kannetaan toisissa jäsenvaltioissa lämmityspolttoaineelle säädettyä veroa. Tällä tavalla tulkittuna mainitulla säännöksellä käyttöön otetulla järjestelmällä edistetään tosiasiallisesti sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa.

- 33 Tämän lisäksi direktiivin 2003/96 2 artiklan 3 kohdan tulkitseminen siten, että käyttötarkoitusta moottoripolttoaineena tai lämmityspolttoaineena koskeva peruste on ratkaiseva, mahdollistaa mahdollisen kilpailun vääristymisen sulkemisen pois samoihin tarkoituksiin käytettävien tuotteiden väliltä.
- 34 Näin ollen aluksi on selvitettävä, käytetäänkö kyseessä olevaa tuotetta moottoripolttoaineena vai lämmityspolttoaineena, ennen kuin tämän jälkeen määritetään, mikä on kussakin tapauksessa tässä säännöksessä tarkoitettu vastaava moottoripolttoaine tai lämmityspolttoaine.
- 35 Kuten julkisasiamies toteaa ratkaisuehdotuksensa 48 kohdassa, ”tuotteen vastaavuuden” käsitettä on tulkittava niin pitkälle kuin mahdollista kyseessä olevien energiatuotteiden korvattavuuden tai keskenään vaihdettavuuden näkökulmasta. Pääasioissa on näin ollen selvitettävä, olisiko jotakin direktiivin 2003/96 liitteessä I olevassa taulukossa C mainituista tuotteista voitu käyttää korvaamaan kyseiset energiatuotteet nyt käsiteltävissä asioissa tavoitellun tuloksen saavuttamiseksi. Tällä tavalla taataan, että kahteen tuotteeseen, jotka täyttävät saman tehtävän, sovelletaan samaa verotaso.
- 36 Samoin on täsmennettävä, että jos tuotetta ei voida korvata edellisessä kohdassa tarkoitettulla tavalla, on määritettävä kussakin tapauksessa se moottoripolttoaine tai lämmityspolttoaine, joka on ominaisuuksiltaan ja käyttötarkoitukseltaan eniten kyseisen tuotteen kaltainen. Siten noudatetaan velvollisuutta erottaa toisistaan moottoripolttoaineet ja lämmityspolttoaineet sellaisten tuotteiden osalta, joille ei ole vahvistettu erikseen vähimmäisverotaso Euroopan unionin laajuisesti.
- 37 Tästä seuraa, että direktiivin 2003/96 2 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu ”vastaava lämmityspolttoaine tai moottoripolttoaine” on määritettävä ensin sen mukaan, käytetäänkö kyseessä olevaa tuotetta moottoripolttoaineena vai lämmityspolttoaineena, ennen kuin määritetään, mikä direktiivin 2003/96 liitteessä I olevassa merkityksellisessä taulukossa mainittu moottoripolttoaine tai lämmityspolttoaine tällä tuotteella voidaan tosiasiallisesti korvata, tai jos tämä ei ole mahdollista, mikä on se moottoripolttoaine tai lämmityspolttoaine, joka on ominaisuuksiltaan ja käyttötarkoitukseltaan eniten sen kaltainen.
- 38 Edellä esitetyn perusteella ennakkoratkaisukysymykseen on vastattava, että direktiivin 2003/96 2 artiklan 3 kohtaan sisältyvää edellytystä, jonka mukaan muita energiatuotteita kuin niitä, joiden osalta verotaso määritellään tässä direktiivissä, on verotettava käyttötarkoituksen mukaan vastaavan lämmityspolttoaineen tai moottoripolttoaineen verokannan mukaisesti, on tulkittava siten, että aluksi on selvitettävä, käytetäänkö kyseessä olevaa tuotetta moottoripolttoaineena vai lämmityspolttoaineena, minkä jälkeen määritetään, mikä mainitun direktiivin liitteessä I olevassa merkityksellisessä taulukossa mainittu moottoripolttoaine tai lämmityspolttoaine tällä tuotteella voidaan tosiasiallisesti korvata, tai jos tämä ei ole mahdollista, mikä on se moottoripolttoaine tai lämmityspolttoaine, joka on ominaisuuksiltaan ja käyttötarkoitukseltaan eniten sen kaltainen.

Oikeudenkäyntikulut

- 39 Pääasioiden asianosaisten osalta asioiden käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevien asioiden käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (neljäs jaosto) on ratkaissut asiat seuraavasti:

Energiatuotteiden ja sähkön verotusta koskevan yhteisön kehyksen uudistamisesta 27.10.2003 annetun neuvoston direktiivin 2003/96/EY 2 artiklan 3 kohtaan sisältyvää edellytystä, jonka mukaan muita energiatuotteita kuin niitä, joiden osalta verotaso määritellään tässä direktiivissä,

on verotettava käyttötarkoituksen mukaan vastaavan lämmityspolttoaineen tai moottoripolttoaineen verokannan mukaisesti, on tulkittava siten, että aluksi on selvitettävä, käytetäänkö kyseessä olevaa tuotetta moottoripolttoaineena vai lämmityspolttoaineena, minkä jälkeen määritetään, mikä mainitun direktiivin liitteessä I olevassa merkityksellisessä taulukossa mainittu moottoripolttoaine tai lämmityspolttoaine tällä tuotteella voidaan tosiasiallisesti korvata, tai jos tämä ei ole mahdollista, mikä on se moottoripolttoaine tai lämmityspolttoaine, joka on ominaisuuksiltaan ja käyttötarkoitukseltaan eniten sen kaltainen.

Allekirjoitukset